
RUBRIEK OPSPORING EN POLITIE

- De veiligheidsmonitor

In opdracht van de Minister van Binnenlandse Zaken is ook in 2006 de Veiligheidsmonitor, en dit ondertussen voor de zesde keer, uitgevoerd. De dienst Beleidsgegevens van de Directie van de nationale gegevensbank van de Federale Politie zorgde voor de organisatie en de verwerking van de gegevens. De tweejaarlijkse bevolkings-enquête bevatte vragen over buurtproblemen, onveiligheidsgevoelens, slachtofferschap en aangifte en werking van de politiediensten. Meer dan 43.000 burgers werden telefonisch bevraagd tussen februari en juni 2006.

Na de stijging van de onveiligheidsgevoelens tussen 1997 en 2002, is er een daling waarneembaar tussen 2002 en 2004. In 2006 voelen 9% van de burgers zich altijd of vaak onveilig, wat een status quo betekent tegenover 2004.

Ruim 70% van de bevraagden van de personen die in contact kwamen met de politie verklaren (zeer) tevreden te zijn over het laatste contact met de politiedienst, voornamelijk over de beschikbaarheid en bereikbaarheid, maar ook over de houding en het gedrag van politiediensten. De tevredenheid van de slachtoffers over het contact met de politie is een stuk lager.

In 2006 vindt 87,5% van de burgers dat de politiediensten goed tot heel goed werken (86,4% in 2004). Tegenover 2000 (eerste maal bevraagd) is dat een stijging met 10%. De burgers zijn het vooral eens dat de politiediensten professioneel werken (88%). Dit is minder het geval over de samenwerking tussen politie en justitie (72%). Nog minder burgers zijn het er over eens dat de politiediensten over voldoende middelen beschikken (62%).

Opvallend is echter dat meer dan de helft van de Belgen zijn wijkagent niet kent, ook niet van naam of gezicht.

Meer resultaten zijn beschikbaar op www.fed-pol.be onder publicaties.

Een uitdaging voor de toekomst ligt in het feit dat eens een coherente publicatie moet worden gestart waarin al deze gegevens (geregistreerde criminaliteit, veiligheidsmonitor, justitiecijfers),

zoals bijvoorbeeld in Nederland (WODC: criminaliteit en rechtshandhaving), in een coherent geheel worden gepubliceerd.

Willy Bruggeman

- Discussienota: werken aan een veiliger samenleving

(Twynstra Gudde, Nederlands politie instituut, Amersfoort, 2006)

Dit document, bedoeld als discussienota, beschrijft een aantal veiligheidsthema's voor de volgende jaren en moet vooral worden gezien als een pallet aan mogelijkheden om het functioneren te verbeteren en niet als impliciete kritiek op het huidige functioneren.

Voor een organisatie als die van de politie zijn er altijd uitdagingen om aan te gaan. Aan de aard van het beleidsprobleem waarmee de politie te maken heeft, is inherent dat het voor haar omgeving *nooit genoeg* is. Dit neemt niet weg dat de Nederlandse politie van mening is dat er de laatste jaren veel bereikt is. De Nederlandse samenleving, zo stelt men in dit document, is in algemene zin veiliger geworden.

In dit document wordt niet verondersteld dat de politie een zelfstandige verantwoordelijkheid heeft waar het gaat om de inhoud van beleid, maar wel dat de politie in de beleidsvorming een adviserende en doorvertalende rol heeft.

Bij de opbouw van een veiligheidsagenda moet tot uitdrukking komen dat strategieën, technieken en organisatieconcepten altijd een middel zijn in het veiliger maken van de samenleving. Bij deze opbouw redeneert men nu van buiten naar binnen, dat betekent dat het "wat" leidend is ten opzicht van het "hoe". Bij de inhoudelijke thema's wordt een onderscheid gemaakt tussen de meer algemene thema's of ontwikkelingen - die niet direct betrekking hebben op de veiligheidssituatie, maar deze wel beïnvloedt - en specifieke ontwikkelingen in criminaliteit.

De auteurs zijn van mening dat een aantal thema's ten aanzien van het "hoe" waarschijnlijk in het bijzonder in de aandacht zullen komen te staan. Tegenhouden, signaleren en adviseren, samenwerking op verschillende niveaus zijn onderwerpen die de komende jaren van belang blijven. Alle aangedragen thema's hebben echter